

Vindeygir, hurðar og listar

Gott og biligt arbeiði.

Hugo Øster's Maskinsniðskari,
Tlf. 216. Tórshavn. Tlf. 216.

Má eg til sjeinda og síðst gera hr. D. T. kunnugan við, at eg als einki havi við ísvirki at gera, eigi ongan ognarrætt har, ella eri millum teir, ið stjórna. Eg eri rætt og slætt ein av teimum fiskimennum, sum D. T. sigur seg hava so nógvan kærleika til, og sum fiski undir teim patriarkalsku forholdunum, sum D. T. syngur Dávidssálmur um. Kann hr. D. T. ikki vísa mær á tey patriarkalsku forholdini? Tá ið fiskimenninir bardust við patriarkarnar í 1930, hvar var D. T. tá? Tá sást sanniliga lítið til D. T.s kærleika til Føroya fiskimenn.

Hr. D. T. brygðar mær, at eg havi »referera« hansara grein skeivt. Tað er ósannheit, tey brotini eg tók upp, tók eg úr »Tingakrossi«, seinri sá eg sjálvur roðuna hjá D. T. uppá prent, prentað av D. T. sjálvum. At D. T. og »Tgkr.« bera skeiv boð, kann eg ikki gera við. Hr. D. T. hevur heldur ikki víst á, hvar eg havi referera hann skeivt, og so leingi D. T. ikki hevur gjørt tað, er tað ósannheit, ið hann sigur.

D. T. loyvir sær til at taka eitt brot úr grein míni og framseta tað í »Tgkr.« Er hr. D. T. tápuligur? Veit hann ikki, at javnaðarmenn vilja forkoma tí núverandi samfundsskili? Allir Føroyingar víta somikið, at vit javnaðarmenn júst berjast móti núverandi samfundsgundarlági. Tað er satt, sum D. T. sigur, at vit vilja bróta niður; men vit vilja byggja nógv betur uppáftur. Hetta er ikki nakað, sum er skjálvt og ikki toli dagins ljós. D. T. heldur seg óivað hava funnið ein dýrmætta grip í tí stubbanum, hann setur fram. Sjálvandi ætlar D. T. at forklaða meg fyri reidurunum, at eg »vági« mær at siga slíkt. Kann vera, at tað hjálpir til at fremja handilsutsetningin hjá kommissionerum D. T.

D. T. skrivur, at hann ikki vil forkoma teim patriarkalsku forholdunum, tí tey hava verið líka stóni »Sagatiden«. Mundi teir menn, ið nomu hesar oyggjar, vera undir somu korum sum Føroya fiskimenn eru nú? Eg trúgvi tí ikki. Tað sigst, at teir vóru friðir og frælsir menn; tað er málakó heilt annað, enn Føroya fiskimenn eru í dag. Trýr og meinar hr. D. T., at tíðin nú á døgum er tann sama, sum tá Tróndur sat í Gøtu? Eg dugi onga samanlikning at gera. Hr. D. T. hevur sjálvur sagt, at hann vil forða fiskimenninum at broyta vinnuvegirnar inn á nýggjar ræsir, hann vil ikki vera við at broyta tann gamla siðin — tota fyri tíðing — vit hava broytt tað til 35%, uttan at D. T. hjálpti okkum — sjálvandi. D. T. hevur ein stóran feil, sum hann ikki kann gera við — hann er borin í heim 1000 ár ov seint.

D. T. skrivur: »For flere Aar siden var det god Politik at skabe Klassekamp.« og so heldur hann fram, at tað er ikki hóskandi nú, og visir á, at arbeidararnir berjast móti kommunismum og faeismum, hvat ið skal vera tekin til, at arbeidararnir eru afturhaldandi.

Arbeidararnir berjast als ikki móti hesum flokkum, tí teir — arbeidararnir — eru afturhaldandi; orsøkin er heilt ein onnur. Vit javnaðarmenn góðkenna ongan politiskan partaflokk til vinstur

BAZAR

For 4 Aar siden paabegyndte N. I. O. G. T. atter Afholdelsarbejdet paa Færøerne med en Loge paa 14 Medlemmer. Siden da har Fremgangen været stor, og Ordenen har nu 7 Loger med ca. 800 Medlemmer rundt om paa Øerne.

Dette Afholdelsarbejde, der har været til Gavn for mange Hjem og Mennesker, trænger til ikke alene at fortsættes, men ogsaa til at udvides.

Hertil kræves betydelige Midler, og »Færøernes Kredsloge« har i den Anledning opnaaet Tilladelse til at afholde en Bazar i Thorshavn Olajdag 1931, og henvender sig til Offentligheden om velvillig Støtte til denne Bazar.

Eventuelle Gaver bedes venligst tilsendt en af os underskrevne:

Bestyrelsen for Færøernes Kredsloge af N. I. O. G. T.

P. Jensen, P. J. Hansen, H. J. Michelsen, Thorshavn.
P. Olsen, Ejde, J. Olsen, Albert Jacobsen, Tveraa.

Bazarkomiteén, Thorshavn:

Fr. Vilhelmina Jensen. Fr. Elisabeth Weihe. Fr. Birgitta Poulsen.
Fr. Elisabeth Sofie Poulsen. Fr. Ellen Lützen. Fr. Else Rubeksen.
Fr. Anna Rubeksen. Fr. Elisa Haraldsen. Fr. Elisabeth M. Hansen.
Fr. Kristine Jacobsen. Fr. Maja Andreasen. Fr. Jacobine Vilhelmsen.
Fr. Ingibjorg Johansen. Fr. Emmy Barentsen. Fr. Else Thomsen.
Fr. Jacobine Hansen. Fr. Karoline Jacobsen. Hr. M. S. Viðstein.
Hr. Hans Poulsen. Hr. Edward Smith. Hr. Jens P. Poulsen.
Hr. Ole Breckmann.

Tveraa:

Fr. Andrea Strom. Fr. Frida Strom. Fr. Alvilda Joensen.
Fr. Thomasia Haraldsen. Fr. Johanna Djurhuus.
Fr. Andrea Mortensen. Fr. Olga Hansen. Fr. Anna Helena Petersen.
Hr. J. P. Vang. Hr. Morten Michelsen.

Vaag:

Fr. Anna K. Nolsøe. Fr. Paulina Dahl-Olsen. Fr. Anna Vilhelm.
Hr. Alfred Dahl. Hr. Ole Nolsøe.

Ejde:

Fr. Bette Olsen. Fr. Magdalene Jacobsen. Fr. Johanne M. H. Poulsen.
Fr. Jorgine Mørkøre. Hr. Joen J. Ellingsgaard.

Lervig:

Fr. Martha Joensen. Fr. Dagmar Johannesen. Fr. Kathrine Mikkelsen.
Hr. Ingvar Joensen. Hr. Palle Thomsen, Gøte.

Skopen:

Fr. Hanna Hentze. Fr. Martina Winthereyg.
Fr. Hanna Elina Johannesen. Fr. Petra Eystberg. Hr. Oliver Eystberg.

Sand:

Eisenberg Hentze. Steinbjørn Davidsen. Anna K. Joensen.
Maren Kristine Joensen. Niels Winther.

fyrí javnaðarstevnuna, kommunisma, sovel sum faeismia, er reaktioner.

D. T. vil halda, at klassakampurin er lokin — tveitt — fari D. T. og spyrji t. d. formannin í tí samvirkandi fagforbund, Vilh. Nygaard, um teir hava strika klassakampin, ella formann danska arbeidsmanna, M. C. Lyngsie.

Eg vil loyva mær at taka eitt dømi úr stevnuskrár norska javnaðarmanna, ið endar við hesum orðum: »Det norske Arbeiderparti — det forenede Arbeiderparti — vil derfor af al evne arbeide for en saadan arbejds-sammenslutning«) paa **klassekampens grund.**« Fatar D. T. hettar? Tað tykist, sum um D. T. trýr, at Føroya fiskimenn eru andaligir dølgar, ið ikki víta um meira enn snørir og húkar at siga.

D. T. skrivur, at »Mellemstanden er ruineret,« hvat skal siga: Føroya fiskimenn mega ikki krevja av reidurunum, minnst til, at teir hava mist næstan allt. Tá D. T. enduliga vil vera tápuligur, er tað ikki vert at forða honum, »lítil er barnsins uggi«, plaga tey at taka til. D. T. uggar seg við tað, at tíðarhjólíð rullar ikki longur. Føroya fiskimenn kunnu ikki hava ábyrgduna fyrí, at D. T. í snári tíð fekk ein stóran arv, sum hann oyddi burtur, og til sjeinda og síðst endaði í einari kjallaraforrættning úti á Christianshavn. — Spell var, at Føroya fiskimenn skulu nervast av D. T.s ódugnaskapi.

Streymur.

*) Sum stevnuskráin fastleggur.

skipinum, líkasum til útrýgvar. Eg egði við ritu, sum skal vera tilíkið gott agn, kastaði og heintaði. Eg sá eina slíka tíð og filáði, men kendi ikki livandi. Knappliga hoyrði eg so voríð sjóð, sum av brimi, og veitst tú? Tá kom ein so óðiliga stór tórva av tórski frameftir sjónum, og steyndi beint ímóti mær. Eg slepti snorinum

og fór til árar í stundini. Og mín sann elti ikki torskatorvan meg líka at skipinum. Tá ið eg kom unborð, fekk eg fatur á einum haka, og eg fekk heilar 20 í stundini. Men torskurin hevði ikki tol og fór víðari fram. Tá ið hinir komu aftur á borði, pára sorir, gjordu teir stór eygu. Hetta hevði eg fingið á ongum agni, meðan teir vóru sorir við góðum agni. Har sært tú, tað er eingin meining í, sum tað verður oyðsla, hvorki skip ella reidarar tola tað.

Joker vendi sær knappliga á og rýmdi sinnisrørdur. Tá hugsaði eg, sum er, at eingin torskur er býttari enn Jr. — Joker.

L. | S.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Hitt føroyska grótið.

»Føroyatíðindi« hevur hesa áhugaverdu grein 14 í hs.:

Tað vil so vera í øllum forum her í livinum, at tá hin berandi neistin í eini sök, hann, ið goymir alt hitt týðningarmikka í sær, er sløkkaður, tá er málið liðugt »sagan úti« — og tá gerst fullt so nógv við at vera kvírrur og annars lata tíðina fáa hitt sigandi orðið. Tað er eins og ein bardagur! Veðrið og menniskjan til dómis. Best sum alt kann standa í vakrasta blóma — tá, júst tá, kann umskiftanin siga frá: lagið broyttist, og í gráasta sorgarstakki kann nú ódnin leika um okkum og týna frá okkum allar tær góðu vónir, ið áður fyltu hugan við teim eymastu dreymum.

Vit fara at bera fram hesa mynd í samburði við tað føroyska grótið. Neyvan nakað mál í samfelag okkara er meira umskrivað og umrøtt enn grótsokin. Mangir hava teir verið, skulu vit siga, ið framborðið hava »fíðindi« í hesum syfti. Men ongantíð hevur á sonu tíð kenst áv, at aftanfyrí grótmálið — í veruleikanum — bert stóð ein maður — verið burturðoyvd. Øll mugu vit minnast Jákup Andrias á Argjum, ið nú er farin frá okkum. Hetta var maðurin, sum eigur alla tókkina — her liggur ikki so lítið í hesum eina orði! Og so má sigast. — Sum ein helja hevur hesin maður stríðst og virkað, ótróytligur og áhaldandi sum fúr, til tað seinastu stund fyrí at fremja hesum hansara hjartalíki. Tó ætlanin var stórri og tvífalt meira mentunarlig! Málið var at skapa ein nýggjan vinnuveg, eitt framstíg, ið skuldi hevja oyggjar okkara, gera okkum sjálvbjargnar. Hetta var í stuttum livsmál Jákup Andrias'ar — og fyrí hesum máli hevur eingin landsmaður givið so nógv sum hann. — Ein minnisvarði um J. A. Arge, sum menniskja og »fagnaður«, vil arbeiði hans

við donsku Kristiansborg-trappauna altíð vera, soleiðis sum fram var hildið í seinasta blað.

Nú er so Jákup Andrias farin, men hjartalíkið er eftir á fold. — Við deyða hrr. Arges er stór ábyrgd lagd á Føroyingar, allar teir, ið vilja vinna gótsokini tann heiður, sum henni rættliga tilkemur. Tíbetur hevur tað víst seg, at ansurin í so máta er vaksandi, og um nú verður farið fram á somiligan hátt, so kann tað væl vera, at eydnan fylgir okkum, soleiðis at søkin fer at fáa almiklan týðning fyrí land okkara og fólk. Men her má sambugur kennast, og bróður-skapsandin má verða stýðjandi í hvørjum fari. Annars er øll strevan vónleys, og her sum so mangan vil eisini Loke sleppa framat og fáa ræsir fyrí sín spillandi-anda!

Tað er allkunnugt, at grótvirkisfelag er stovnað í Føroyum — og harra Sigmund Arge, bróður Jákup Andrias'ar, hevur longu, so vítt okkum vitandi, gjørt góð framtøk málinum at frama. Við ynskja Sigmundi góða lukku við starvinum og vanta, at allir Føroyingar gera tað sama og veita alla tað hjálp, teir eru førir fyrí!

Vilja vit at enda vóna og ynskja, at allir landsmenn taka sær um reiggj og gera alt, ið garast kann, fyrí at fáa hesa sök fram á mál. Vónir eru brostnar — tað vil altíð so vera — men latum okkum sýna, at tóat land okkara er lítið og fáment, so vil tað fólk, sum býr á hesum fjaru klettum, altíð virka soleiðis, at sigur má vinnast umsiðir!

Hvat gera teir?

Láturverja telefonverksins, »Tingakr.«, hevur nú tær ferðir upp í slag gótt seg inn á skilið við telefonverkinum.

Frá útríðunum skrivur »Bugvin« um vándligt telefonsamband, og endar við at spyrja: hvat gera telefonsveinarir? Nú er aftur ein Havnamaður frammi í »Krossi« um óskilið bæði her og har og allaðoni viðvíkjandi telefonsambandinum. Havnamaðurin heldur, at skilið má vera ringt úti á bygdunum, tá ið tað er so ringt í Havnini. Havnamaðurin endurnýggjar at endanum ein orðasetning, ið fyrr hevur verið nýttur um telefonbæk, og jótur so aftur spurningin frá útríðunum: »Hvat gera telefonsveinarir?« og skoytur so uppí: »det maa Guderne vide.«

Øll, ið kenna telefonsveinarar, víta, at teir arbeida hvønn einasta dag, men teir arbeida ikki eftir orðrum frá fólk yvirhøvar ella blóðum. Nei, teir munnu fáa at víta, hvat teir skulu gera, frá fyristøðumennunum við telefonverki. Tað er tí heilt óvut »adressa«, kærumálið um telefonóskilið hevur fingið hesar ferðir í »Krossi«. Tað var rættari at spurt: Hvat gera fyristøðumenninir, verkfrøingarnir?

Teir eru tað, ið eiga bæði tøk og skyld, tá ið klaga verður um ringt telefonsamband.

Úr Íslandi

frættist lítið gott, tíverri. Veðurlagið hevur verið vándligt, so skip hava verið meira og minni skalaði. Eisini hevur sjúka verið ímillum manningina á summum skipum.

Eitt Vestmannaskip, »Queen Victoria«, er farið á land í Meðallandsbuktini, men øll manningin var bjargað.